

N. DASH

Met genoegen kondigen wij de eerste solotentoonstelling aan van N. Dash in Zeno X Gallery. N. Dash werd geboren in 1980 en ze werkt in New Mexico en New York.

Het werk van N. Dash benadrukt het belang van de aanraking en onthult het generatieve vermogen van het lichaam door fysiek contact. Ze staat communicatie toe die verder reikt dan de grenzen van de gesproken taal en die wordt uitgedrukt in werken die het midden houden tussen sculptuur en schildering. Ze heeft steevast een industrieel vervaardigd stukje stof in haar broekzak zitten dat ze bewerkt met haar vingers tot het zijn structuur verliest en compleet desintegreert. De overgebleven vezels textiel worden vervolgens gefotografeerd om de verschillende iteraties van het weefsel vast te leggen en de overbodige overblijfselen te zuiveren. De afbeeldingen worden daarna geselecteerd uit het voortdurend groeiende archief van de kunstenaar om dan gezeefdrukt te worden op een onderlaag van klei. Hierdoor wordt het beeld in het werk zelf opgenomen en de sculpturen rechtstreeks verbonden worden met hun viscerale oorsprong.

De schilderijen en de weefselsculpturen zijn inhoudelijk nauw met elkaar verbonden. Onderling verbonden en vernetwerkt, ontplooit zich het ene werk in het volgende. Ze fungeren als een eigenzinnig registratieapparaat waarop informatie, zowel immaterieel als fysiek, van de handen van de kunstenaar naar het 'tabula rasa' van de stof wordt overgedragen. De kunstenaar verwerpt de lineaire notie van vooruitgangen tracht toegang te krijgen tot een pre-linguale toestand.

De schilderijen hebben steeds adobe als grondlaag. De aarde wordt door N. Dash opgegraven in de woestijn van New Mexico en verscheept naar haar studio in New York waar het wordt verwerkt tot een specie die bestaat uit modder en aarde. De schilderijen zijn opgebouwd uit meerdere componenten, bekleed met doek en pigment. De afzonderlijke delen worden afwisselend naast, op, over of los van elkaar geplaatst, waarbij uitdrukingsmogelijkheden worden aangegeven en een geheel wordt gecreëerd. De aarde wordt daarbij verschoven van het natuurlijke vlak waarop we staan naar het verticale register van de muur, het gezichtsveld.

N. Dash behaalde een Bachelor's degree aan de New York University en een Master's in Fine Arts aan de Columbia University, New York, in 2010. Dash heeft solotentoonstellingen gehad bij White Flag Projects, St. Louis (2013); in het Hammer Museum, Los Angeles (2014-15) en de Fondazione Giuliani, Rome (2017). Er werd werk van de kunstenaar opgenomen in groepstentoonstellingen in White Flag Projects (2012); het Abron Arts Centre, New York (2013); het Berkeley Art Museum en het Pacific Film Archive, California (2014); het MAXXI Museo Nazionale delle arti del XXI secolo, Rome (2014); Pier 54 High Line, New York (2014); het Jewish Museum, New York (2014); het Palazzo Strozzi, Florence (2015); The Art Gallery of New South Wales, Sydney (2017) en andere.

Een solotentoonstelling in het Aldrich Contemporary Art Museum in Ridgefield is gepland voor 2019.

Het werk van de kunstenaar maakt deel uit van de openbare collecties van The Guggenheim Museum, New York; The Whitney Museum of American Art, New York; MoMA, New York; SFMoMA, San Francisco; Sammlung Goetz, München; FRAC des Pays de la Loire, Carquefou; Dallas Museum of Art, Dallas; The Hammer Museum, Los Angeles; The Margulies Collection, Miami; The Blanton Museum of Art, Austin; S.M.A.K., Gent; The Art Gallery of New South Wales, Sydney, en andere.

N. DASH

We are pleased to announce the first solo exhibition of N. Dash at Zeno X Gallery. N. Dash was born in 1980 and works in New Mexico and New York.

N. Dash's work emphasizes the primacy of touch, revealing the body's generative capacity through corporeal contact. This haptic engagement opens forms of communication extending beyond the parameters of language and is principally expressed in sculptures, or "primary source material", consisting of pieces of factory-made fabric that are touched until degraded. Each sculpture is interrelated, networked, and unfolds into the next. They function as an idiosyncratic recording device upon which information, both immaterial and physical – including dirt and oils – passes from the artist's hands and is indexed onto the tabula rasa of cloth.

The artist rejects a linear notion of progress and defiantly keeps this tool as a means of accessing a pre-lingual state of investigation. These works span a kind of human geological time – tracing from preverbal infancy to the present. The sculptures themselves are photographed, rather than exhibited, in order to suspend their varied iterations and at the same time sanitize their abject remains. The final vestiges were first photographed in 2002. More recently images have been selected from the artist's continually growing archive and are then enlarged and silkscreened onto adobe substrates, embedding the image into the body of work as a whole and directly connecting the sculptures to their visceral origins.

The paintings exist in concert with the fabric sculptures; they describe each other as part of an interrelated exchange between the two. The paintings use adobe – dirt – as their ground. Earth is excavated from the New Mexico high desert and shipped to the studio in New York where it is rendered in to a mud/dirt plaster. The paintings are constructed of multiple components, clad in canvas and deposits of pigment. Individual parts are variously arranged adjacent to, on, over or apart from each other indicating iterative possibilities, creating a whole and shifting the earth from the existential plane upon which we stand to the vertical register of the wall, the field of vision.

N. Dash earned a BA from New York University in 2003 and an MFA from Columbia University, New York, in 2010. Dash has had solo exhibitions at White Flag Projects, St. Louis (2013); Hammer Museum, Los Angeles (2014–15); and Fondazione Giuliani, Rome (2017). Work has been included in group exhibitions at White Flag Projects (2012); Abron Arts Center, New York (2013); Berkeley Art Museum and Pacific Film Archive, California (2014); MAXXI Museo Nazionale delle arti del XXI secolo, Rome (2014); Pier 54 High Line, New York (2014); Jewish Museum, New York (2015); Palazzo Strozzi, Florence (2015); The Art Gallery of New South Wales, Sydney (2017) and others.

A solo exhibition at the Aldrich Contemporary Art Museum in Ridgefield will be held in 2019.

The work is in the public collections of The Guggenheim Museum, New York; The Whitney Museum of American Art, New York; MoMA, New York; SFMOMA, San Francisco; Sammlung Goetz, Munich; FRAC des Pays de la Loire, Carquefou; Dallas Museum of Art, Dallas; The Hammer Museum, Los Angeles; The Margulies Collection, Miami; The Blanton Museum of Art, Austin; S.M.A.K., Ghent; The Art Gallery of New South Wales, Sydney, and others.